

श्रोत्र

श्रोत्रिका, स्त्री, धान्यविशेषः । उडि धान इति भाषा । तत्पर्यायः । श्रोत्री २ नीवारः ३ । इति रत्नमाला ॥ अस्या गुणाः । शोषणत्वम् । रूक्षत्वम् । कफवायुवर्द्धकत्वम् । पित्तनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

श्रोत्री, स्त्री, श्रोत्रिकाधान्यम् । इति रत्नमाला ॥ (नीवारशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

श्रोत्रः पुं, (आ ईषदुनन्ति । उन्दी + स्फायितच्चीति रक् । बाङ्गलकात् दस्य डत्वम् ।) जवापुष्पवृक्षः । देशविशेषः । उडिस्या इति ख्यातः । तत्र बङ्गवचनान्तः । इति मेदिनी ॥ (तद्देशवासिनि, त्रि । यथा, मनुः १० । ४४ ।

“पौष्टकाश्चोद्भवाः काम्बोजा जवनाः प्रकाः” ।

“पौष्टादिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः सन्तः क्रियालोपादिना शूद्रत्वमापन्नाः” ।

इति तट्टीकायां कुल्लुभट्टः ॥)

श्रोत्रपुष्पं, स्त्री, (श्रोत्रं पुष्पम् ।) जवा । इत्यमरः ॥ उडाल्लु “श्रोत्रपुष्पशब्देन तथा जवाशब्देन श्रोत्रवृक्षः श्रोत्रस्य पुष्पश्चेत्येते” इत्याहुः । उक्ते व्युत्पत्तिर्यथा । श्रोत्रं पुष्पमस्य इति ।

“श्रोत्रः स्यादोद्भूतपुष्पश्च जवाश्च ह्यमारकः” ।

इति रायमुकुटः ॥ “श्रोत्रपुष्पकुसुमप्रियेऽम्बिके” ।

इति हिरानन्दः ॥ इत्यमरटीकायां भरतः ॥

श्रोत्राख्या, स्त्री, (श्रोत्रमाख्या यस्याः ।) जवापुष्पवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रोत्र, ऋ अषसारणे । दूरीकरणे ॥ इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आदि-परं-सकं-सेट् ।) अषसारणमपनयनम् । सा भवान् शोषितवत् । श्रोत्रेति धनम् चौरः । इति दुर्गादासः ॥

श्रोतुः, पुं स्त्री, (अवति गृह्णाम्बुधः । अत्र रत्नणे + “सितनिगमिससिचयवोति” १ । ७० । उणादिः तुन् । “ज्वरत्वेरिति” ६ । ४ । २० । ऊट् ततो गुणः ।) विडालः । इत्यमरः । (यथा मुग्धबोधे । “स्यूलौतुः । स्यूलौतुः ॥)

श्रोदनः, पुं स्त्री, (उन्द + “उन्देर्नलोपश्च” इति २ । ७६ । उणादिः युच् + नलोपश्च ।) अन्नम् । भक्तम् । इत्यमरः ॥ भात इति भाषा । (यथा मनुः । ८ । ३२६ ।

“अन्येषाञ्चैवमादीनां मद्यानामोदनस्य च” ॥

“श्रोदनः क्षालितः क्षिन्नः प्रसूतो विशदो लघुः । भृशतड्डलजोऽव्यर्थमन्यथा स्यादगुरुश्च सः” ॥ इति वैद्यकचक्रपाणिक्ततत्रयगुणे मद्यादिवर्गे ॥

“श्रोदनस्त्रैः प्रेतो द्विस्त्रिः प्रयोक्तव्यो यथायथम् । दोषदृष्ट्यादिवलतो ज्वरघ्नः कायसाधितः” ॥

इति वाभटे चिकित्सास्थाने । १ अध्याये ॥

अस्य पर्यायश्चाह भावप्रकाशकारः ॥

“भक्तमन्नं तथायन्श्च क्वचिकूरश्च कीर्तितम् ।

श्रोदनोऽस्त्री स्त्रियां भिक्षा दीदिविः पुंसि भाषितः” ॥

अस्य विवरणान्तरञ्चान्नशब्दे ज्ञेयम् ॥)

श्रोदनाङ्गा, स्त्री, (श्रोदनस्याङ्गा इव आङ्गा यस्याः ।) महासमङ्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रोत्र

श्रोदनिका, स्त्री, महासमङ्गा । बला । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रोदनी, स्त्री, (श्रोदन इवाचरति । श्रोदन + क्तिप् + डीप् ।) बला । इति मेदिनी ॥ वेलेडा इति भाषा । (बलाशब्देऽस्या गुणादथो ज्ञातव्याः ॥)

श्रोम, अ, (अवति रत्तति इति । “अवतेष्टिलोपश्च” । १ । १४२ । उणादिः मन् टिलोपश्च । ज्वरत्वेरुट् ६ । ४ । २० ॥ ततो गुणः ।) प्रणवः । स तु अकारोकारमकारवर्णत्रयात्मकः । तथा च उक्तम् ।

“अकारो विष्णुवदित उकारस्तु महेश्वरः ।

मकारेणोच्यते ब्रह्मा प्रणवेन त्रयो मताः ॥

(“यथा पर्यं पलाशस्य शङ्खनेकेन धार्यते ।

तथा जगदिदं सर्वमोङ्कारैरेव धार्यते” ॥

इति याज्ञवल्क्यः । तथा, मनुः । २ । ७६ ।

“अकारश्चाप्युकारश्च मकारश्च प्रजापतिः ।

वेदत्रयात् निरदुहत् भूर्भुवस्वरिति त्रिधा” ॥

“ओङ्कारश्चाथशब्दश्च दावैतो ब्रह्मणः पुरा ।

कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातो तस्मात् माङ्गलिकावुमौ” ॥

इति दुर्गादासः । योगी याज्ञवल्क्यश्च ।

“सिद्धानाञ्चैव सर्वेषां वेदवेदान्तयोस्तथा ।

अन्येषामपि शास्त्राणां निष्ठाऽधोङ्कार उच्यते ॥

प्रणवाद्या यतो वेदा प्रणवे पर्यावस्थिताः ।

वाङ्मयं प्रणवः सर्वं तस्मात् प्रणवमभ्यसेत्” ॥)

अनुमतिः । इति विश्वः ॥ उपक्रमः । अङ्गीकारः ।

(यथा, भागवते ११ । ४ । १५ ।

“ओमित्यादेशमास्याय नत्वा तं सुरवन्दिनः ।

उर्व्वशीमभ्युरःश्रेष्ठां पुरःस्त्रुय दिवं ययुः” ॥)

अपाकृतिः । मङ्गलम् । इति मेदिनी ॥

श्रोम, स्त्री, ब्रह्मणो नामविशेषः । यथा,—

“ॐ तस्मिदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ।

ब्राह्मणाञ्चैव वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥

तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः ।

प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम्” ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां १७ अध्यायः ॥

श्रोत्रं त्रि, (आङ् + उन्द + क । एषोदरादित्वात् साधु ।) आर्द्रम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भिजा इति भाषा ॥

श्रोत्र, पुं, खनामख्यातमूलविशेषः । शूरणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अस्य पर्यायो यथा ॥

“शूरणः कन्द श्रोत्रश्च कन्दलोऽर्शोर्ज्ञ इत्यपि” ।

गुणा अस्य शूरणशब्दे ज्ञेयाः ।)

श्रोत्रज, इ, क्षेपणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आदि-परं-सकं-सेट् ।) अन्तस्थद्वतीययुक्तः । इ श्रोत्रज्ञाते धूलिर्वायुना । इति दुर्गादासः ॥

श्रोत्रड, इ कि उत्क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (वाचुरा-उमं-सकं-सेट् ।) अन्तस्थद्वतीयोपधः । इ श्रोत्रज्ञाते । कि श्रोत्रज्ञयति श्रोत्रज्ञति तदुलं लोकः । कर्पूरमोक्षयतीति दर्शनात् । इति दुर्गादासः ॥

श्रोत्र, पुं, श्रोत्रः । तत्पर्यायः । शूरणः २ कन्दः ३ अर्शोर्ज्ञः ४ चित्रदण्डकः ५ । इति रत्नमाला ॥

श्रोत्र

अस्य गुणाः । अग्निदीपनत्वम् । रुचिकारित्वम् । कफनाशित्वम् । विशदत्वम् । लघुत्वम् । अर्शो-रोगपण्यत्वञ्च । ग्राम्यकन्दस्तु दोषलः ॥ इति राजवल्लभः ॥

श्रोषः, पुं, (उष + दाहै घञ् ।) दाहः । तत्पर्यायः । श्रोषः २ । इत्यमरः ॥ श्रोषः ३ । इति भरतः ॥ (पित्तविकारास्तृप्तिरिशदत ऊर्द्धं व्याख्यास्यन्ते । यथा श्रोषश्च श्रोषश्च इत्यादि । चरके सूत्रे । २० अः ॥)

श्रोषणः, पुं, (उष + ल्युट् ।) कटुरसः । इति हेमचन्द्रः ॥ भाल इति भाषा ॥

श्रोषणी, स्त्री, (श्रोषण + डीप् ।) शाकविशेषः । पुद्याति इति भाषा । अस्या गुणाः । कफवायुनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

श्रोषधिः, स्त्री, (श्रोषो धीयतेऽत्र । श्रोष + धा + क्ति ।) फलपाकान्तरुदादिः । कदली धान्यमित्यादिः । इत्यमरः ॥ (यदाह मनुः । १ । ४६ ।

“उड्डिजाः स्यावरा ज्ञेया वीजकाण्डाप्ररोहिण्यः ।

श्रोषधयः फलपाकान्ताः बङ्गपुष्पफलोपगाः” ॥

तथा, कुमारः १ । १० । “भवन्ति यत्रौषधयो रजन्त्याम्” । तथा ७ । १ “अधौषधीनामधिपस्य रज्जो” ।

“श्रोषधयः प्रशुध्यन्ति गवादीनां पर्या-सिच । इति हारीते प्रथमस्थाने ॥ ४ अध्याये ॥

“श्रोषधीनांरूपार्थां जानते ह्यक्षपा वने ।

अविपास्यैव गोपाश्च ये चान्ये वनवासिनः ॥

न नामज्ञानमात्रेण रूपज्ञानेन वा पुनः ।

श्रोषधीनामराम्प्राप्तिं कश्चिद्देदितुमर्हति ॥

योगविज्ञामरूपज्ञानासां तत्त्वविदुश्चते ।

किं पुनर्यो विज्ञानीयादोषधीः सर्वथा भिषक् ॥

योगसासान्तु यो विद्यादेशकालोपपादितम् ।

पुरुषं पुरुषं वीक्ष्य स विज्ञेयो भिषक्तमः” ॥

इति चरके सूत्रस्थाने ॥ १ अध्याये ॥)

श्रोधिप्रस्थाः, पुं, (श्रोधिध्वजलं प्रस्थं यत्र । श्रोषधी-नामाकरत्वात् हिमालयस्य तथात्वम् ।) हिमालयस्य नगरम् । (यथा, कुमारः ६ । ३३ ।

“तत्प्रयातौषधिप्रस्थं सिद्धये हिमवत्पुरम्” ।

तत्रैव ६ । ३६ । “व्यासेदुरोषधिप्रस्थम्” इति ।)

तथा,—कालिकापुराणे ४१ अध्यायः ।

“एतस्मिन्नन्तरे शम्भुः शिष्यं त्वत्ता तदा सरः ।

गङ्गावतारमगमद्विमवत्प्रस्थमुत्तमम् ॥

यत्र गङ्गा निपतिता पुरा ब्रह्मपुरात् सता ।

श्रोषधिप्रस्थनगरस्यादूरे सानुरुत्तमः ॥

तत्र भर्गः खमात्मनमक्षरं परमात्परम् ।

एकार्यं चिन्तयामास भगवान् उषभध्वजः” ॥

श्रोषधी, स्त्री, (श्रोषधि + डीप् ।) श्रोषधिः । इति भरतः ॥ (फलपाकान्तरुदादिः । स च कदली-धान्यादिः । यदाह मनुः । १ । ४६ ।

“उड्डिजाः स्यावराः सर्वे वीजकाण्डप्ररोहिण्यः ।

श्रोषधयः फलपाकान्ताः बङ्गपुष्पफलोपगाः” ॥

श्रोषधिशब्देऽस्या विवृतिर्ज्ञेया ॥)

श्रोषधीपतिः, पुं, (श्रोषधीनां पतिः ।) चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ (कर्पूरं । चन्द्रप्रज्ञादस्य तथात्वम् ॥)